

לן:

עין משפט
נר מצוה

יב א מ"י פ"ו מלכות
 מלכות הלכה ו סמך
 עשין ו טושיע ח"מ ס"י רמ"א
 סמך ו:
 יג ב מ"י פ"ב מלכות
 הלכה ו סמך עשין כג
 טושיע שס ס"י רמ"א סמך ו:
 יד ב מ"י פ"ב טושיע שס
 סמך ו:
 טו ד מ"י פ"ב טושיע שס
 סמך ו:
 טו ב מ"י פ"א מלכות גירושין
 הלכה כג סמך עשין ג
 טושיע ארבע ס"י יג סמך
 ו:

י"ד ז' ח' ט"ו ט"ז ט"ח ט"ט
 ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו
 ע"ז ע"ח ע"ט ע"י ע"יא ע"יב
 ע"יג ע"יד ע"טו ע"טז ע"יז
 ע"יח ע"יט ע"כ ע"כא ע"כב
 ע"כג ע"כד ע"כה ע"כז ע"כח
 ע"כט ע"ל ע"לא ע"לב ע"לג
 ע"לד ע"לה ע"לו ע"לז ע"לח
 ע"לט ע"מ ע"מא ע"מב ע"מג
 ע"מד ע"מה ע"מו ע"מז ע"מח
 ע"מט ע"נ ע"נא ע"נב ע"נג
 ע"נד ע"נה ע"נו ע"נז ע"נח
 ע"נט ע"ס ע"סא ע"סב ע"סג
 ע"סד ע"סה ע"סז ע"סח ע"סט
 ע"ע ע"פ ע"פא ע"פב ע"פג
 ע"פד ע"פה ע"פז ע"פח ע"פט
 ע"ק ע"קא ע"קב ע"קג ע"קד
 ע"קה ע"קז ע"קח ע"קט
 ע"ר ע"רא ע"רב ע"רכ ע"רד
 ע"רה ע"רו ע"רז ע"רח ע"רט
 ע"רע ע"ש ע"שא ע"שב ע"שג
 ע"שד ע"שה ע"שז ע"שח ע"שט
 ע"ת ע"תא ע"תב ע"תג ע"תד
 ע"תה ע"תז ע"תח ע"תט
 ע"י ע"יא ע"יב ע"יג ע"יד
 ע"טו ע"טז ע"יז ע"יח ע"יט
 ע"כ ע"כא ע"כב ע"כג ע"כד
 ע"כה ע"כז ע"כח ע"כט ע"ל
 ע"לא ע"לב ע"לג ע"לד ע"לה
 ע"לו ע"לז ע"לח ע"לט ע"מ
 ע"מא ע"מב ע"מג ע"מד ע"מה
 ע"מו ע"מז ע"מח ע"מט ע"נ
 ע"נא ע"נב ע"נג ע"נד ע"נה
 ע"נו ע"נז ע"נח ע"נט ע"ס
 ע"סא ע"סב ע"סג ע"סד ע"סה
 ע"סז ע"סח ע"סט ע"ע ע"פ
 ע"פא ע"פב ע"פג ע"פד ע"פה
 ע"פז ע"פח ע"פט ע"ק ע"קא
 ע"קב ע"קג ע"קד ע"קה ע"קז
 ע"קח ע"קט ע"ר ע"רא ע"רב
 ע"רכ ע"רד ע"רה ע"רו ע"רז
 ע"רח ע"רט ע"רע ע"ש ע"שא
 ע"שב ע"שג ע"שד ע"שה ע"שז
 ע"שח ע"שט ע"ת ע"תא ע"תב
 ע"תג ע"תד ע"תה ע"תז ע"תח
 ע"תט

גליון הש"ס

נח' חתם חנו. עין כנאר
זכר פיר דערדיג קיטן לו:
שם ואם אשת ברוך היא
אשר חולצת. עין לעיל כד
פיר תדיר וספק חלוצה:

תגיות הב"ח

(א) רש"י ד"ס תנא יוסי
וישאל נגנו. יוסי מ"ה כתי
בשם יחזקיהו ערומות;
א"ל רבנן לאו יוסי חזקיהו
נחשב. יוסי מ"ה א"ל
יחזקיהו ערומות. (א) ויוסי
א"ל ואלו יוסי לענין ארבע
הארות שאלו יחזקיהו
המקוריים. מרענין. ועוד
רבינו ר' יוסף ארבע
הארות ד"ס ארבעה עשר
מאריסה דאבי
שהתירו לו לראים בתוך
הכל חודש יום שחזר חזר
ומענו מליטאנה ולא
במענו שהדוריים יתנו. גם
ובס' זו אינה ארבע דיש
לומר שהערכין יתנו גם
לומר שאותה שבעה לא
היו יתנו בטל לא הכזירו
וקולו ים מרענין ים

תוס' חד מקמאי

איצטן מיט בחור שלשים יום
אז בייס ל' יעסדע ונקדשה
אמר רבנא שמיה רבא
אב אשה אשחא חולצת
ושמיה בעלעל רבין דאמאי
רבנא דמלמי עליה דרשב"ג
(קמא דאמרי דהוין) ודל
מלך אש"י ולא שחא נבי
אשת כהן עברין (ולחוצא)
(קולא) כרמנ. ודוקא כמל
כהן אכלו ארי
ככל פירק ומת אף אשה
חולצת ואסמין לא
אנברא קרייל כפראי מילה

מוסף רשמי

הכותב כל נכסיו לבנו.
הוא הדין לאחר רצחיו
בית קברו. לאחר מותו.
מכיון ולאחר מותו, שהנך
קני לכן מהיום אלא שהאב
אחל הפירות עד יום מותו
וב 6 פתח. האב אינו יכול
למכור. לאחר הנפק הפירות

לגמרי מפני שכתובין לנך, הנה
מפני שהן ברשות האב. לל
ישראל. מבר האב מבורין עת
(ב : פת) סתמא ממורין לפירו
מכיו. לא שגא מת האב בתי

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

ואמר ריש לקיש לעולם לא קנה ב"ו, א"ע! דרנא גופיה קאמר
 כיס נוחלין (וי' דף קכ). והלכה כרבי יוחנן בן ברוקה
 מ"מ נפקא מינה להלכה כרבי לעזרי' (ו) אחר שאין ראוי לירושל:
ורבי יוחנן אמר לא קנה זבוחה. ואל"מ לרבי יוחנן אפי' לא מה
 הכן בשרי הארץ נמי לא ליכא

[illegible]

אלה הפרשה בעמלם (ואפילו לרבי מאיר) כיון דכללוא הכי אסורה ליה דכלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה ודוקא בנשא הוא דאמר הכא דנעיש גיטא אע"ג דבקדש תוך ג' ובזה אי לאו דערוקיה ממסחיה היה אריך ליתן דכל במעבורת ומינקת חבירו לאו החמירו וזוין נראה דמאי חומרא דכלה בלא ברכה ממנקת חבירו דתריזיה (ו) ומברנן (ו) וקלת היה מדקדק ר"י מהא דמנאי הסם (במנוח פ"ה ס"ה) ומינקת שמת בעלה היה ר"י וזל תארוס ולא תנשא ואם כשארס אריך ליתן גט לא אינטריך מו למימר לא תנשא ומיור י"ס דגרסינן לא תנשא ולא תארוס ואיכא למימר דזו אלא וז קתני ואפילו גרסינן לא תארוס וזלא תנשא מני למימר דנקט אלא תנשא מאוס רבי יהודה דלפילו לנישוא שרי כתר י"ח חסד ושלמותו דרבי אחאי בפירוש וירא ופינן (ג) כתוב גבי מעוברת ומינקת חבירו דהיכא דעבר וקדיש מפיקת לה בגט מיניה ואפילו אי הוא כהן מפסדינן לה מיניה: **ה**א יא דבאה איהו רבנן מודו בפסיה קמא ותת דנפל הוא אלא כשנפל מן קמא. (סס) ואסת פסקין כרשב"א וז"ל ואמאי לא חזנינן כתר רוב שפילן סוף קמא (לחמן קמא) דלאשו אסורה וגוסס (שפילן בעיר דמיטעו של נפלים מאוי מחמירים ביה ומחמירים נמי של לאכלו ומיור לענין פליות לא החמירו שיש להקל בשלמות דהאמר בפ"ט ש הלכה בדברי המיחל בלאו וזהו דתת במסכתא שמחמיר אסתפקות ואלוהי דגנאי דהבר שאלו לא חזנינן וזו ולא וז מחמיר שודאי קרינן (ו)דרבס בפ"ר דמילה (שם קמא. סס) מה כצוק שלשים יום כיון שלשים מה לי מוח שלשים ומה ליה למינקת ביום שלשים טפי ומיור שלשים הוא דאמר בשבת (ב"ב סס) פיקח ומה ליה מת הוא משמע ד יום מקיים גירסא זאת אפילו בנפל מן הגג או אכלו ארי וביום ש

מעבשין ופירות לאחר מיתה (דעברים כ"ב ש"ט), והבן אינו יכול למכור. לגמרי כח' האל, על פירות, אלא כין שניין יכולין למכור לגמרי מעבשין, שהאל ימכור פירות ויבן ימכור הגוף שימורו. לוקח חלב פירות עד שימות האב ושימורו האב חולק הן וימלאו חן וקלילות הן ללוקח עד שימות האב, אבל לנשיטת האב יכול הן אב הן גם פירות, וא"ל הוא א"ל האבות וכל שאל מה הן הבן האב, כספיותו מכר האב אבל הטענה נעדרת לכן משנה שכתב

10 ואמר ר"ל לעולם לא קנה עד שיאמר פלוני
 ופלוני ירשו שדה פלונית ופלונית שנתתם להם
 במתנה וירשוהו ואיך דתנן 11 הכותב כל נכסיו
 לבנו לאחר מותו האב אינו יכול למכור מפני
 שנתנן לבן והבן אינו יכול למכור מפני שהן
 ברשות האב 12 מכר האב מכורין עד שימות
 הוא מכר הבן אין ללווק כלום עד שימות האב
 13 ואיתמר מכר הבן בחי' אב ומת הבן בחי'
 האב ר' יוחנן אמר לא קנה הלווק וירש לקיש
 אמר יקנה לוקח ר' יוחנן אמר לא קנה לוקח
 14 קנין פירות כקנין הגוף דמי ור"ל אמר קנה
 לוקח 15 קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי:
 אין הולד של קיימא כו': תנא משום רבי
 אליעזר אמרו יוציא בנט אמר רבא ר' מאיר
 ור' אליעזר אמרו דבר אחד רבי אליעזר הא
 דאמרן ר"מ דתנאי 16 לא ישא אדם מעוברת
 בחירו ומינקת בחירו ואם נשא ויוציא ולא
 יחזור עולמית דברי ר' מאיר וחכמים ואמרם
 יוציא ולבשנינו ומנו לבנום יבנום א"ל אביי
 ממאי דלמא לא היא עד כאן לא קאמר
 ר' אליעזר הכא אלא משום דקפנע באיסור
 אשת אח דאורייתא אבל התם דרבנן כרבנן
 סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קאמר רבי
 מאיר התם אלא משום דרבנן 17 וחכמים עשו
 חיזוק לדבריהם יותר משל תורה אבל הכא
 מדאורייתא מפרש פריש' מינה אמר רבא
 ולדברי חכמים 18 ויוציאה בנט אמר מר זוטרא
 דיקא נמי דקתני ויוציא ולא קתני פריש' ש"מ
 א"ל רב אשי לרב הושעיא בריה דרב אידי
 19 התם 20 תנן 21 רשב"ג אומר ככל ששהא באדם
 ל' יום אינו נפל הא לא שהא ספיקא הוי
 ואיתמר 22 מית בתוך ל' יום ועמדה ונתקדשה
 רבינא משמיה דרבא אמר אם אשת ישראל
 היא חולצת 23 ואם אשת כהן היא אינה חולצת
 רב 24 משרשיא משמיה דרבא אמר אחת זו
 ואחת זו חולצת אמר ליה רבינא רב משרשיא
 באורחא

וְלֹא קָמָי לִיּהּ הַתַּפְשָׁה מְגַלֵּה
הַסֵּם מִן וּבִי'. מִשּׁוּם דִּקְשָׁה
יִסֵּם. מִשְׁתַּלֵּד מִי שְׁלֵשִׁים יוֹם
סִיפָה וּבִנְהִמָּה מ' יוֹמִים:
סִיפָאָה הוּא. וְחֻלְלָתָהּ וְלֹא
חִשְׁבָּהּ לֵאמֹר אֲלֵל אֵל קִים
(מג): מִיֵּטֶן קָן יוֹמֵי פוֹטֵר
וְנִתְקַדְּשָׁה לְשׁוֹן בְּחֻקָּהּ ש'
הַיֵּל. אִם זֶה שְׁקִדְשָׁה יִשְׁ
קְדוּשִׁין לֹא מִתְאָדָר עַל
הוּא. שֶׁאִם מִתְחַלֵּק מִתְאָדָר

ידעו לה מנייה: **הא** א"א שהא סביקא הוי"א. (ז) לא כמנ
ונפל הוא אלף כשנפל מן הגג וא' אכלו ארי חזירי כדי
ואחא לא אולין בתר רוב נשים דידע מעטלא ילדן דארי
והוי' גוסס אשין מעדים עלוי להא אשתו אע"ג דארי
ומחמירי נמי שלא ללבוש כהמה ח"מ ימי' כדלח
ב' בלחלו כדלחרי ב' י' כבוד (בכורות מט.) הכל מודיע
ומסכה שמחות וספסוקי ארונים ומחלבים עליהם ונראה
ולא ו' מחלבי שודלי קרוב ללח: **בית** בתוך שישים
מח ביתן שלשים י' כיון דבפרק י' בפרק מ' ובכורות מט.
קט ציוס שלשים טפי ומייה כה"ג כמד דביוס שלשים אפי'
מח לדי' מח הוא משמע דגרסין הכא מח ציוס שלשים ד'
הגג וא' אכלו ארי וציוס שלשים דוקא סמכי ארנני

נפשו מהם ומה הנן כח האב,
ואם נשא יוציא ולא יחזיר עול
שטן. יחזר משל עול יחזר ממנו
ויעשו פה. איתנו נפל. ואפילו לא
ברור לי. לליתר ולא היה לאינו

מסורת הש"ס

[illegible]

תוספות ישנים

[illegible]

(א) זיל משתתף דעפליני רבנן גס
משה דקאמור ד"ג א"ש נפל ס"ג.

מוסף רש"י (המשנה)

לא מוכרן הן כחי' האל הים
מזהר כי יושב אף ענין כי
חמת הן וזכר קר מה אלה
פועל הדי יושב הן ויושן
אל מזהר ולא יושב אלה
אצל בני מזהר הן שילק
נפש משעת מזהר יום אלה
אל לדי שילק אלקה למה
מחש' אלה קרן פירות.
שש קרן אל פירות אלה
שש, בקרן הגוף דמי.
קרן פירות שש לו אלה כאלו
קרן פירות לו דמי אלה
הן יכול למכור אלה על מה
לדמי לדיה, וישיב אלה
לדיה לא קרן, וישיב
לא הן מוכרן הן אל שילק

בקרקט (רשומים ב"ב גטס).
לאחר כ"ד חודש ללידת הילד
ס' ל' יום. שחיה שלשים יום
עד שמיני (גטס). מות. הולד,
ג' החלילה אם היה בר הימא.